

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 16. marraskuuta 2023
(OR. en)

15223/23

COH 80
ECOFIN 1153
UEM 350
SOC 750
EMPL 535
COMPET 1087
ENV 1269
EDUC 426
RECH 492
ENER 608
JAI 1449
GENDER 199
ANTIDISCRIM 182
JEUN 256
SAN 646

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper II)/Neuvosto
Ed. asiak. nro:	ST 10193/23
Asia:	Ehdotus neuvoston päätelmiksi komission yksiköiden valmisteluasiakirjasta "Regional Trends for Growth and Convergence in the European Union" – Hyväksyminen

1. Komissio julkaisi 2. kesäkuuta 2023 komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Regional Trends for Growth and Convergence in the European Union".
2. Komissio esitteli kertomuksen rakennetoimi- ja syrjäisimpien alueiden työryhmän kokouksessa 13. kesäkuuta 2023.

3. Ehdotusta puheenjohtajan päätelmiksi tarkasteltiin rakennetoimi- ja syrjäisimpien alueiden työryhmän kokouksissa 21. syyskuuta¹, 12. lokakuuta², 23. lokakuuta³ ja 8. marraskuuta 2023⁴. Valtuuskunnat hyväksyivät tämän ilmoituksen liitteessä olevan ehdotuksen neuvoston päätelmiksi.
 4. Pysyvien edustajien komiteaa pyydetään näin ollen suosittamaan neuvostolle, että tämä hyväksyisi jonkin tulevan istuntonsa esityslistan A-kohtana tämän ilmoituksen liitteessä olevat neuvoston päätelmät.
-

¹ WK 11665/2023 INIT.
² WK 11665/2023 REV 1.
³ WK 11665/2023 REV 2.
⁴ WK 11665/2023 REV 3.

EHDOTUS NEUVOSTON PÄÄTELMIKSI**komission yksiköiden valmisteluasiakirjasta ”Regional Trends for Growth and Convergence in the European Union”****EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO**

1. ON TYYTYVÄINEN komission valmisteluasiakirjaan ”Regional Trends for Growth and Convergence in the European Union”, jossa analysoidaan Euroopan alueiden lähentymis- ja kasvutilannetta eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa ja pohditaan koheesiopolitiikan roolia alueellisten epäsymmetrioiden ja erojen vähentämisessä;
2. TOTEAA, että kaikkien alueiden kestäväällä kehityksellä ja selviytymiskyvyllä on keskeinen merkitys taloudellisen vaurauden, sosiaalisen hyvinvoinnin, inhimillisen pääoman kehittämisen ja koko EU:n kilpailukykyyn parantamisen kannalta;
3. ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, että koheesiopolitiikka on osaltaan merkittävästi kaventanut eri alueiden välisiä ja sisäisiä eroja ja lujittanut taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta eurooppalaisen ohjausjakson asiaa koskevien investointiohjeiden mukaisesti. Kuitenkin myös alueiden sisällä on edelleen BKT:hen sekä työllisyys- ja työttömyysasteisiin, kilpailukykyyn ja tuottavuuteen liittyviä huomattavia epäsymmetrioita ja eroja, jotka on otettava huomioon, jotta niihin voidaan puuttua asianmukaisesti. Koheesiopolitiikalla olisi sen vuoksi jatkossakin oltava tässä suhteessa oma roolinsa;
4. PANEE MERKILLE, että yhä suurempi osa EU:n alueista on kehitysloukussa tai vaarassa joutua sellaiseen. Nämä alueet ovat kärsineet pitkistä hitaan tai negatiivisen kasvun kausista, niiden tuottavuuden kasvu on ollut heikkoa ja työpaikkoja on syntynyt vain vähän;
5. PYYTÄÄ komissiota hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla olemassa olevia tietoja analysoidessaan koheesiopolitiikan vaikutusta alueiden lähentymiseen ja koko EU:n vaurauteen viime vuosikymmeninä sekä analysoimaan tarkemmin alueellisten erojen ja kehitysloukkujen syitä, myös syrjäisimmillä alueilla;

6. TOTEAA, että inhimillisellä pääomalla sekä tutkimus- ja innovointitoiminnalla on taipumus keskittyä kehittyneemmille alueille ja suurkaupunkialueille, joilla myös työn tuottavuus ja kilpailukyky ovat parempia;
7. KOROSTAA, että samanaikaisesti väestönkehitys on monilla Euroopan alueilla, erityisesti vähemmän kehittyneillä, syrjäisillä ja kaikkein syrjäisimmillä alueilla sekä saaristo-, vuoristo- ja maaseutualueilla vakava haaste. Sitä voivat pahentaa osaamisen kehittämiseen ja osaajien alueella pitämiseen sekä sinne houkuttelemiseen liittyvät lisävaikeudet, joihin on sen vuoksi puututtava;
8. TOTEAA lisäksi, että peruspalvelujen saatavuus on edelleen heikkoa useilla EU:n alueilla, myös vähemmän kehittyneillä alueilla, syrjäisimmillä alueilla, saarilla ja vuoristoalueilla niiden kansallisesta suorituskyvystä riippumatta. Koheesiopolitiikalla olisi sen vuoksi edelleen helpotettava julkisten peruspalvelujen saatavuutta, mukaan lukien alueellisten tarpeiden mukaiset investoinnit perusinfrastruktuureihin, mikä on edellytys jatkuvalle lähentymiselle ja kasvulle;
9. ON YHTÄ MIELTÄ siitä, että vihreän siirtymän tavoite ja ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttaminen vuoteen 2050 mennessä luovat mahdollisuuksia ja että yhteiset toimet näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ovat välttämättömiä. Tästä koituu kuitenkin myös kustannuksia, jotka ovat erilaisia eri alueilla, mikä saattaa lisätä eroja ja eriarvoisuutta. Lisäksi ilmastonmuutoksen kasvavat kielteiset seuraukset vaikuttavat vakavasti monien Euroopan alueiden kasvuun ja kehitykseen. Koheesiopolitiikka voi osaltaan lieventää näitä ei-toivottuja vaikutuksia ja tukea oikeudenmukaista siirtymää;
10. ON TYYTYVÄINEN sen tunnustamiseen, että koko EU:n vaurauden kannalta on keskeistä kohdentaa EU:n ja jäsenvaltioiden asiaankuuluvat politiikat paikallisiin tarpeisiin ottaen huomioon Euroopan alueiden moninaisuus ja vaihtelevat kasvumallit;

11. SUHTAUTUU MYÖNTEISESTI koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevien pohdintojen käynnistämiseen, jotta voidaan tutkia mahdollisuuksia tehostaa politiikkaa sisällyttämällä siihen selkeitä prioriteetteja ja yksinkertaistamiseen tähtääviä toimia, jotka edistävät Euroopan unionin tasapainoista ja sopusointuista kehitystä tulevinä vuosina sekä EU:n demokraattisten ja sosiaalisten arvojen säilyttämistä;
12. VAHVISTAA koheesiopolitiikan roolia sisämarkkinoiden ja tasapuolisten toimintaedellytysten mahdollistajana ja vakauttajana sekä tärkeänä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden toteutumista edistävänä tekijänä. TOTEAA, että se edistää osaltaan alueiden tasapainoista kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta;
13. TOTEAA, että EU:n eri välineiden välillä vallitsevan vahvan synergian ansiosta EU:n toimista voidaan saada mahdollisimman paljon lisäarvoa, ja PALAUTTAA MIELEEN, että välineiden välisten täydentävyyksien asianmukainen tunnistaminen edellyttää, että ne suunnitellaan asianmukaisesti ja perustellusti alusta alkaen, jotta vältetään päällekkäisyydet niiden tavoitteiden ja toiminta-alojen välillä. KOROSTAA, että aluepolitiikassa olisi hyödynnettävä eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten välineiden välistä synergiaa.